

TRYBUNA ROBOTNICZA

Dziś w numerze:
Na południowych
krańcach Szwecji
str. 4

Nr. 139 — (810)

Katowice - Kraków - Wrocław - Częstochowa - Rzeszów - Kielce, czwartek, 22 maja 1947 r.

Rok V.

Różnice zdań

Po dyskusji na tematy polityczne rozgorzała w prasie dyskusja na tematy gospodarcze, tematy, poruszające niewątpliwie w chwili obecnej całe społeczeństwo, zaniepokojone sytuacją na rynku, na którym szaleje drożyzna. Rozmowy jakie się toczyły pomiędzy PPR a PPS zostały przedłożone na forum publiczne przez opublikowane uchwały GKW PPS.

Staraliśmy się i starać się będziemy na przyszłość zachować maksymalny umiar w tej dyskusji. Staramy się i starać się będziemy, gdyż pamiętamy że mamy z towarzyszami z Polskiej Partii Socjalistycznej przed sobą wspólną drogę poprzez ostateczne umocnienie Polski Ludowej do Polski sprawiedliwości społecznej, do Polski Socjalistycznej. Pamiętamy, że tylko dzięki naszej jedności wyprowadziliśmy naród polski z katastrofy, do której przywiodła go polityka klas posiadających, że tylko dzięki naszej jedności klasa robotnicza stała się decydującą siłą w Państwie, stała się współgospodarzem Odrodzonej Rzeczypospolitej. Dlatego uniknąć będziemy wszelkich złośliwości i ukłuc, dlatego ograniczymy się do suchego skąpego zestawienia argumentów.

Problem pierwszy (jak słusznie zauważa „Robotnik” najniejlepiej zresztą istotny) CZY PROGRAM WALKI Z DROŻYZĄ PRZEDSTAWIONY PRZEZ TOW. MINCA JEST „PIERWSZYM KONKRETNYM PROGRAMEM JAK ZŁOŻYĆ ZWALCZĄC?”.

Odpowiadając na to daty. Program przedstawiony przez tow. Minca na konferencji warszawskiej PPR zawarty był w liście KC PPR z dnia 7 (siódmego) maja. Dnia trzynastego maja pisany był list GKW PPS do KC PPR, który jeszcze jak to wykazał z cytowanymi w ręku tow. Minca różnił się poważnie w ocenie od uchwały ogłoszonej siedemnastego maja. Uchwała ta, jak stwierdził sam „Robotnik” została powzięta 14 (czternastego) maja.

CO BYŁO WCZEŚNIEJ, CO BYŁO „PIERWSZE” LIST Z SIÓDMEGO MAJA, CZY UCHWAŁA Z CZTERNASTEGO MAJA — zdaje się nam, że zasady arytmetyki decydują o tym w sposób jasny i bezapelacyjny.

Problem drugi, o wiele ważniejszy bo merytoryczny. Czy przekazać skup zboża państwowemu aparatowi skupu, czy też oprzeć się nadal przede wszystkim a nawet, jak zdaje się chcieli by niektórzy towarzysze z PPS, wyłącznie na aparacie spółdzielczym. Autor artykułu w „Robotniku” mówi: nowy państwowy aparat skupu zboża musi kosztować. „Robotnik” wymienia koszty dodatkowe, sięgające dziesiątek lub setek milionów złotych. Przede wszystkim wypada stwierdzić, że nie chodzi o stworzenie nowego aparatu skupu, lecz o przekazanie funkcji skupu zboża Funduszowi Aprowizacyjnemu, który już istnieje i z powierzonych mu zadań wywiązuje się niezgorzej. Ale skoro już o tym mowa to wolno zapytać: ile setek milionów, ile miliardów złotych państwo dało już kredytów spółdzielczości, by w rezultacie uzyskać... 22 tys. ton zboża w ciągu całego roku i dowiedzieć się od tow. Zerkowskiego (prezesa „Społem”), że spółdzielczość trzeba dopiero stworzyć warunki, by mogła dokonywać skutecznego skupu zboża. Nikt w Polsce nie walczy ze spółdzielczością. Jesteśmy za jej maksymalnym rozwojem. Daliśmy jej na ten rozwój miliardy złotych kredytów, daliśmy jej olbrzymie możliwości. Ale skoro na pewnym odcinku — na odcinku skupu zboża — spółdzielczość wyraźnie zawodzi, to nie możemy czekać, nie możemy odkładać skupu zboża do czasu, kiedy spółdzielczość się usprawni, tylko musimy od razu tworzyć inny aparat który da sobie radę, który potrafi to zboże dostać. Miasta bowiem nie mogą czekać aż prezes „Społem” zapewni sobie warunki dla skupu zboża. Miasta muszą jeść już dzisiaj. To jednakże trzeba im zabezpieczyć nawet jeśli to będzie dać się kosztom aspiracji do monopolu spółdzielczego na skup zboża, aspiracji niczym ani praktycznie, ani teoretycznie nie usprawiedliwionych.

I wreszcie moment ostatni. Poprzez żarełki na temat „trab Jerrycha”, „młócenia ce-pami”, „ognia artyleryjskiego” itd. przebiega pewna określona różnica zdań. ISTOTNA RÓŻNICA ZDAŃ. Wydaje nam się, że nie wybierzemy tej różnicy jeśli sformułujemy ją tak: my, peperowcy, chcielibyśmy dla walki z drożyzną i spekulacją zmobilizować MASY LUDOWE. Chcielibyśmy pojąć przedkolejny spekulantom rzeczywiście „ogień artyleryjski”. To znaczy: szeroką akcją masową.

Autor artykułu „Robotnika” woli walkę ze spekulacją prowadzić z zaciśniętymi urzędowymi gabinetami, bez akcji masowej bez „hałasów” jak to nazywają. Rzecz jasna, sama akcja masowa bez pociągnięcia gospodarczych nie może dać skutku. Nasz program sformułowany w liście KC PPR i przedstawiony przez tow. Minca na konferencji warszawskiej przewidywał szereg takich pociągnięć. Ale uważamy, że akcja widująca szereg takich pociągnięć nie może dać skutku. Nasz program sformułowany w liście KC PPR i przedstawiony przez tow. Minca na konferencji warszawskiej przewidywał szereg takich pociągnięć. Ale uważamy, że akcja widująca szereg takich pociągnięć nie może dać skutku. Nasz program sformułowany w liście KC PPR i przedstawiony przez tow. Minca na konferencji warszawskiej przewidywał szereg takich pociągnięć. Ale uważamy, że akcja widująca szereg takich pociągnięć nie może dać skutku.

Czy nie lepiej więc przyłączyć się do tej akcji, organizować ją wspólnie z PPR i ze Związkiem Zawodowców, zamiast operować złośliwościami o „młóceniu ce-pami” i o „trabach Jerrycha”, złośliwościami, które niczego nie wyjaśniają w niczym nie pomagają?

Zdaje się, że każdy człowiek pracy odpowie bez trudności na to pytanie.

ROMAN WERFEL

Nitti nie utworzył rządu we Włoszech

Francesco Nitti po czterodniowych konferencjach, przeprowadzonych z przywódcami lewicowych i umiarkowanych partii politycznych, został we wtorek przyjęty przez prezydenta DE NICOLA, któremu zakomunikował, że nie może wykonać poruczonego mu zadania. W kołach politycznych utrzymuje się, że NITTI zwrócił się do prezydenta z propozycją utworzenia „bezpartyjnego gabinetu specjalistów”.

Nitti napotkał w swych staraniach o sformowanie nowego rządu na trudności ze strony „Partii Czynu”, która nie akceptowała programu gospodarczego Nittiego. Inne partie wysunęły zastrzeżenia przeciwko osobie GIUSEPPE RATTI, którego Nitti proponował na kierownika ministerstwa finansów.

Partia republikańska ogłosiła komunikat, w którym podawała do wiadomości, że nie zamierza brać udziału w rządzie Nittiego, gdyż program jego nieczyni się nie różni od programu poprzedniego rządu.

Nitti w rozmowie z dziennikarzami wyraził przekonanie, że mimo poważnych trudności uda

mu się opracować program, na podstawie którego możliwe będzie sformowanie rządu, który poprze większość w parlamencie.

Stroop i Mussfeld wydani Polsce

AUGSBURG,

W najbliższych dniach nastąpi przetransportowanie ze strefy amerykańskiej Niemiec do Polski operawcy getta warszawskiego JURGENA STROOPA. Wraz ze Stroopem przywieziony zostanie również szef krematorium na Majdanku ERICH MUSSFELD.

Przed Świętem Ludowym

Prez. Bierut pozdrawia ludność chłopską Polski

Prezydent R. P. BOLESŁAW BIERUT nadesłał do prasy chłpskiej następujące pismo na dzień Święta Ludowego:

„Z okazji dorocznego „Święta Ludowego” składam gorące pozdrowienia wszystkim uczestnikom tych uroczystości i całej ludności chłpskiej w Polsce.

Coraz pomyślniej rozwija się u nas wielkie dzieło odrodzenia i odbudowy powojennej. Skuteczność tego wysiłku odbudowy jest warunkiem naszej siły i naszej przyszłości. Ten, kto waha się i ocaga, kto własne, wąskie pojmowanie interesów przedkłada ponad ten wysiłek ogólnonarodowy

NIELEGALNA imigracja spadochronowa?

LONDYN, 21. 5. PAP. Korespondent „Daily Mail” podaje z Nowego Jorku sensacyjną wiadomość, jakoby ostatnio wydarzyły się wypadki ładowania w Palestynie nielegalnych imigrantów na spadochronach. Prowadzone są rzekomo ćwiczenia dla przygotowania takiej akcji na większą skalę. Wiadomości pochodzą od rabina Baucha Korfija, który jest obserwatorem palestyńskiego „Komitetu Akcji Politycznej” na terenie ONZ. Rabin Korfi twierdzi, że b. oficerowie amerykańscy obsługują samoloty, wydzierżawione przez Komitet. Odmówił on ujawnienia punktu, skąd wyruszają te samoloty, stwierdził jednak, że droga do Palestyny i z powrotem trwa 10 godzin. Wielka Brytania ostrzegła Komitet, by zaprzestano tych zrzutów. — Jednakże — jak mówi Korfi — spuszczenie imigrantów na spadochronach skończy się dopiero wtedy, gdy żydowskie organizacje podległe ogłoszą zawieszenie broni do czasu zakończenia prac komisji ONZ.

— szkodzi sprawie ogólnej, a przez to w dalszym wyniku i własnej.

JEDNA JEST POLSKA LUDOWA I JEDNA JEST JEJ SPRAWA WIELKA — WSPÓLNA DLA WSZYSTKICH, MIŁU JĄCYCH LUD I OJCZYZNĘ POLAKÓW.

Jest to sprawa jak najszybszego podniesienia kultury, oświaty, dobrobytu wszystkich bez wyjątku współobywateli.

Można to osiągnąć tylko przez jak największe zespolenie wysiłków, przez stworzenie potężnego nurtu pracy ogólnonarodowej, w której — każdy uczestniczy z największym oddaniem i poświęceniem osobistym, równym poświęceniu najlepszych synów Polski w czasie walki o jej niepodległość. Bowiem sprawa odrodzenia, odbudowy Polski — to sprawa zabezpieczenia i utrwalenia jej niepodległości, to sprawa jej roli i znaczenia wśród innych narodów, to sprawa jej rozkwitu i pomysłowości wszystkich.

Życze serdecznie, aby Święto Ludowe w Polsce stało się czynem ogólnego zbratania ludu polskiego wsi i miast w pracy twórczej nad odbudową i odrodzeniem naszej ojczyzny.

(—) BOLESŁAW BIERUT

Groch i pszenica amerykańska dla Niemiec

WASZYNGTON, 21. 5. PAP. — Ministerstwo rolnictwa komunikuje, że wysłanych zostanie do Niemiec dodatkowo, poza innymi przeznaczonymi dla szef zachodnich w Niemczech dostawami 11 milionów funtów grochu. Jednocześnie informują, że rząd amerykański zakupił w ub. tygodniu z inicjatywy ministerstwa spraw wojskowych 3,5 miliona busz pszenicy dla Niemiec.

Min. Gromyko o kontroli energii atomowej

Delegat Związku Radzieckiego w ONZ GROMYKO wygłosił przemówienie w Instytucie Amerykańsko-Radzieckim, które było transmitowane przez radio.

Gromyko oświadczył: „Słyszysz często, że zakaz broni atomowej nie ma sensu dopóki nie zostanie opracowany wyczerpujący system międzynarodowej kontroli i inspekcji. Koncepcja taka jest niesłuszna, ponieważ przeciwstawia ona sprawę zakazu broni atomowej zagadnieniu kontroli nad energią atomową, podczas gdy w istocie rzeczy zakaz broni atomowej jest ważnym czynnikiem i pierwszym krokiem do ustanowienia ścisłej międzynarodowej kontroli”.

Wysuwana jest także propozycja utworzenia takiego systemu inspekcji, który by udzielał władzom ją sprawującym nieograniczoną władzę i możliwość ingerowania w życie gospodarcze poszczególnych narodów. Innymi słowy, proponowana jest tego rodzaju inspekcja, która nie da się pogodzić z suwerennością i niezależnością państw.

Gromyko zakończył swe przemówienie oświadczeniem, że Związek Radziecki dążyć będzie do znalezienia rozwiązania tych zagadnień.

Zwycięski pochód wojsk ludowych w Chinach

Ludowe wojska chińskie posuwają się naprzód i zbliżyły się do przedmieść CZANG-CZUNG. Krążą pogłoski, że miasto to zostało okrazone. Równocześnie wojska ludowe posuwają się wzdłuż linii CZANG - CZUNG - MUKDEN. Zajęły one miasto FAKU, położone w odległości 60 km na północ od MUKDENU.

W godzinach wieczornych nadeszły wiadomości z Nankinu, z których wynika, że wojska komunistyczne nacierają już na lotnisko Czang-Czung.

W północnej Tsien-Si w Charbinie otwarto wystawę broni, do której walcie przeciw wojskom Kuomintangu.

W ciągu trzech miesięcy roku bieżącego wojska Kuomintangu straciły w zabitach przeszło 69 tys. żołnierzy, około 4 tys. dział, z górą 4 tys. karabinów maszynowych i ponad 100 tys. karabinów i automatów. Wśród zdobycznej broni znajdują się większe ilości broni amerykańskiego pochodzenia.

Na konferencji w Genewie Różnice zdań między USA a W. Brytanią

GENEWA —

Na konferencji w sprawie handlu międzynarodowego wyłoniły się poważne różnice zdań między delegacją brytyjską a amerykańską. Delegacja brytyjska, poparta przez szereg innych krajów, domagała się, aby Stany Zjednoczone dopuściły inne państwa do rynku wewnętrznego.

W związku z powyższymi trudnościami delegat amerykański udał się samolotem do Waszyngtonu, aby otrzymać instrukcje.

WYMIANA STUDENTÓW NIEMCY — USA

NOWY JORK, 20. 5. „United Press” donosi z Frankfurtu n/Meinem, że opracowano już plan wymiany studentów między Niemcami a USA.

Podczas gdy w Genewie komisja bałkańska nie może dojść do porozumienia w sprawie wspólnego sprawozdania ze śledztwa przeprowadzonego w Grecji, lud grecki nadal broni swoich praw demokratycznych i wolności. Na zdjęciu partyzant macedoński, jeden z żołnierzy bohaterskiej armii generała Markosa.

Podjęcie rokowań w sprawie Korei

SEUL

Do miasta Seul na Korei przybyła liczna delegacja radziecka, celem podjęcia rokowań z władzami amerykańskimi w sprawie utworzenia tymczasowego rządu, który by obejmował całą Koreę.

Rozbieżności w komisji bałkańskiej ONZ

Paryż, 21. 5. (PAP). Agencja France Presse donosi z Genewy, że sekretariat komisji ONZ dla spraw bałkańskich ogłosił szereg dokumentów dotyczących śledztwa, przeprowadzonego przez komisję w Grecji i na terytorium Bułgarii, Jugosławii i Albanii. Z dokumentów tych wynika, że komisja bałkańska nie doszła do wspólnego wniosku i nie będzie mogła przedstawić Radzie Bezpieczeństwa wspólnego sprawozdania.

Delegaci radziecki i polski stwierdzają, że dowody przedstawione przez rząd grecki są w większości sfałszowane i wysunięte w celach prowokacyjnych. Natomiast delegaci amerykański i brytyjski doszli do wniosku, że rządy Bułgarii, Jugosławii i Albanii, oskarżone przez Grecję o udzielanie pomocy powstańcom, nie przedstawiały przekonywujących dowodów stwierdzających niesłuszność zarzutów.

Komisja bałkańska odbyła we wtorek posiedzenie na którym delegat Albanii zażądał, by w sprawozdaniu komisji stwierdzono wyraźnie odpowiedzialność rządu brytyjskiego za wydarzenia w Grecji. Następnie delegat bułgarski stwierdził, że na terytorium bułgarskim nie ma i nie było żadnych baz powstańców greckich. Jedynie uchodzący z terenów objętych działaniami wojennymi w Grecji oraz ranni Grecy znajdujący schronienie w Bułgarii.

KLIENCI USA

MANEWRY REAKCJI HOLENDERSKIEJ

HAGA,

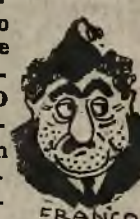
W Holandii daje się zauważyć ożywienie wśród elementów reakcyjnych w związku ze spodziewaną pożyczką amerykańską dla Holandii. Prasa reakcyjna snuje sugestie na temat zmiany rządu przez dopuszczenie do elementów prawicowych. Wedle tych sugestii, przedstawiciel partii katolickiej miałby zająć stanowisko ministra wojny, a b. minister wojny MAJNEN stanowisko gubernatora Indonezji.

Majnen jest przedstawicielem trustu amerykańskiego Dupont.

FRANCO NAJLEPSZYM ODBIORCĄ DEMOBILU

LONDYN

„News Chronicle” pisze, że dyktator Hiszpanii gen. FRANCO jest w chwili obecnej najlepszym odbiorcą demobilu amerykańskiego oraz sprzętu wojennego, znajdującego się obecnie w amerykańskiej strefie okupacyjnej. Sprzęt amerykański brywa przeważnie dostarczany do Hiszpanii przez prywatnych przedsiębiorców, zakupujących nadwyżki sprzętu wojennego.

JUŻ WKRÓTCE

SYN AMERYKI

MARSZ
WYDARZEN

Zawarcie wstępnej umowy handlowej i ratyfikacja układu finansowego W. Brytanii z Polską, ostatnia mowa Bevin'a po powrocie z anglo-radzieckich rokowań handlowych — wszyscy to świadczą o pewnych zmianach w polityce zagranicznej Anglii. Wprawdzie mowa Bevin'a i notę brytyjską, cełującą jasność dwulicową i niekwestionowaną, i trudną na razie przewidzieć, czy nowe akcenty w polityce angielskiej mają charakter trwały i zasadniczy, czy też są tylko przejawem posunięciem taktycznym. W każdym razie, zawarcie polsko-angielskiego porozumienia handlowego i ratyfikacja przez W. Brytanię umowy finansowej z Polską, mające istotne pozytywne. Pozytywne acem i wielkoszość zasądzi angielskich. Nawet konserwatywny tygodnik „Spectator” stwierdza, że wielki na odnowienie wymiany handlowej ze Związkiem Radzieckim są za chętnymi. „Zbliżenie handlowe z Polską i ZSRR” — podkreśla — „może być dla nas wielką materią korzyści, ponieważ byłoby powiększenie naszego eksportu. Jako że nasz eksport do krajów zorientowanych na handel z naszymi nowymi kontaktami z krajami, z którymi do tej pory stosunki nasze były ograniczone i zbyt formalne”. Jednak są i odmienne głosy. Skrajnie reakcyjny tygodnik konserwatywny „Times and Tide” głosi, że decyzja rządu o ratyfikacji układu handlowego z Polską „nie jest rozsądną i niezgodną z zasadami”. Zbliżenie handlowe z Polską — uważa — „nie przyniesie nam żadnych korzyści”. Natomiast w sprawie polityki zagranicznej W. Brytanii na przebieg konferencji Partii Pracy, która rozpoczyna się 26-go bm. w Margate. Przewiduje się, że spowoduje ona znaczne złagodzenie ataków opozycji lewicowej na politykę Bevin'a. Jednak nowe kłopoty uważają zmianę w nastawieniu rządu brytyjskiego do Polski i jedynie za manewr, związany właśnie z nadchodzącą konferencją w Margate. Trzeba zaznaczyć, że dozwolenie ostatnim dwóch lat, w ciągu których Bevin znajduje się u steru brytyjskiej polityki zagranicznej, czyli jakiegoś rodzaju „rozwiązania” i „rozumienia”. Wkrótce przebiegamy się, jakie poglądy awy odczuć wśród „rebellantów” laborystów i jak ustosunkują się oni na konferencję do Bevin'a.

W każdym razie, wydaje się, że główny kierunek dyskusji i krytyki przejdzie na zasadnicze polityki wewnętrznej. Świadczy o tym szereg rezolucji, przyjętych przez miejscowe organizacje Partii Pracy. Świadczy o tym także raport o sytuacji gospodarczej, złożony premierowi przez władze związków zawodowych. Raport ten krytykuje opublikowaną niedawno przez rząd Białą Księgę na temat polityki ekonomicznej. Uwaga on, między innymi, że niedostateczna w obecnej sytuacji polityki rządu w dziedzinie planowania i nacjonalizacji przemysłu. Podobno dy raport przyczynił się już do dyskusji i podziału opinii w łonie samego gabinetu. Na konferencji w Margate należy oczekiwać ożywionej dyskusji w tych sprawach.

W.K.

O UTRWALENIE POKOJU
Plan Wallace'a

NOWY JORK, środa
Byli wiceprezydent Stanów Zjednoczonych, **HENRY WALLACE** wygłosił przemówienie w San Francisco, w gmachu opery. Zapoznał on słuchaczy z szeroko zakrojonym planem, zmierzającym do położenia kresu wojnom. Plan ten sformułowany został w kilku punktach.

Skuteczna kontrola energii atomowej

1. Należy zawrzeć porozumienie międzynarodowe w sprawie skutecznej kontroli energii atomowej, uniemożliwiającej stworzenie stref strategicznych, rozbrojenia i opracowania systemu międzynarodowego bezpieczeństwa.

Ostateczna likwidacja faszyzmu

2. Powinno być również zawarte porozumienie polityczne, zmierzające do ostatecznej likwidacji faszyzmu, położenia kresu wojnom domowym w Grecji i Chinach, na podstawie sformułowanych w Kartach ONZ a zapewniających sformułowania aspiracji narodów ułamanych, oraz opracowanie międzynarodowej deklaracji praw człowieka.

Międzynarodowe porozumienie gospodarcze

3. Wreszcie należy zawrzeć porozumienie gospodarcze zawierające 10-letni plan odbudowy.

Kręte drogi kapitalistów amerykańskich

NOWY JORK, środa.
„Kongres walki o prawa obywatelskie” opublikował oświadczenie podpisane przez 550 działaczy AFI, CIO i innych organizacji zawodowych. Oświadczenie podkreśla, że Komisja Izby Reprezentantów, która bada „działalność antyamerykańską” prowadzi w istocie propagandę antyrobotniczą z inicjatywą wielkich przedsiębiorców pod przykrywką walki z komunizmem.

Jak mówi dalej oświadczenie, całe temu ruchowi zawodowemu w Stanach Zjednoczonych grozi represja, ograniczenia i ostateczna klęska, jeżeli komuniści w Stanach Zjednoczonych nie wykastają prawa prowadzenia jawnej działalności politycznej i nie będą korzystali ze wszystkich praw obywatelskich.

P

Zjazd partii socjalistycznych w Budapeszcie zakończył obrady

BUDAPESZT
W dniu 19 bm. zakończył się w Budapeszcie 3-dniowe obrady 2-iej konferencji partii socjalistycznych Europy Środkowej i wschodniej. W obradach tych wzięły udział delegacje z Austrii, Czechosłowacji, Rumunii, Węgier, Jugosławii, Grecji, Bułgarii i Austrii. Na czele delegacji polskiej stoi poseł **STANISŁAW DOBROWOLSKI**. W skład delegacji wchodził: wiceminister **Sokołowski**, Topolski, Sforowska. Jako obserwatorzy na konferencji obecni byli: kierownik wydziału zagranicznego **Labour Party** **HEALEY**, przedstawiciel socjalistów włoskich **OLIGIERI** i przedstawiciel socjalistów holenderskich **ROCKEL**.

Zadaniem konferencji było przede wszystkim dyskusja o współpracy gospodarczej krajów Europy Środkowej i Wschodniej.

W wyniku obrad, w ciągu których kilkakrotnie ujawniły się rozbieżności zdań pomiędzy delegacjami 5 krajów, a delegacją Austrii — uchwalono rezolucję polityczną i gospodarczą.

Należy zaznaczyć, że konferencja przyjęła jako zasadę przyjmowania decyzji uzgodnionych, możliwych do zrealizowania przez wszystkie państwa.

Z konferencji w sprawie żeglugi morskiej i lotniczej

PARYŻ, 21. 5. PAP. W Paryżu odbyła się konferencja poświęcona sprawie zwiększenia bezpieczeństwa żeglugi morskiej i powietrznej. Na konferencji przybyło 46 delegatów, reprezentujących 18 państw. Konferencja zalecała przeprowadzenie w najbliższym czasie koordynacji działań zbrojnych w dziedzinie radaru oraz ujednolicenia metod radiolokacji.

Rezultaty wyborów we francuskiej strefie okupacyjnej

PARYŻ, 21. 5. PAP. Oficjalne rezultaty wyborów i referendum we francuskiej strefie okupacyjnej przedstawiają się następująco:

RAJONA — 68 proc. głosujących referendum: 296.859 tak, 140.188 nie.

WYBORY: partia chrześcijańska i społeczna — 296.283 głosów i 34 mandaty, partia socjalistyczna — 95.818 głosów i 13 mandatów, Partia liberalna — 60.970 głosów i 9 mandatów, Partia komunistyczna — 31.704 głosów i 4 mandaty.

WIRTEMBERGIA — 66,4 proc. głosujących. Referendum: 268.661 tak i 116.013 nie.

WYBORY: partia komunistyczna — 27.536 głosów i 6 mandatów, Partia socjalistyczna — 76.650 głosów i 12 mandatów, Partia chrześcijańska i społeczna — 204.927 głosów i 34 mandaty, Partia liberalna — 68.983 głosów i 11 mandatów.

PALATYNAT RENSKI — Referendum: 580.394 tak, i 514.307 nie.

Blum kontra Churchill?

Byli premier francuski **LEON BLUM** odmówił przyjęcia przewodnictwa w organizacji francuskiej, która współpracowałaby z organizacją „Stanów Zjednoczonych Europy” na zasadach, proklamowanych przez Churchilla.

Na stanowisko Bluma miało m. in. wpłynąć nieprzychylna ustawa, która nie brytyjskiej Partii Pracy do tej organizacji. Z drugiej strony słychać, że generał **DE GAULLE** apelował podobno bezskutecznie do przywódców powołanego przez siebie „Zjednoczenia Narodu Francuskiego” w sprawie przyłączenia się do koncepcji Churchilla.

PRZESŁUCHANIE DALADIER'a

PARYŻ, środa. Komisja dla zbadania działalności politycznej z lat 1899/45 postanowiła przesłuchać b. premiera **Francoja DALADIER'a**. W kuluarach politycznych kursują pogłoski, że b. premier Churchill będzie proszony do złożenia zeznań w tej sprawie.

Obszarnicy sprawcami masakry na Sycylii

RYM, środa. Policja włoska aresztowała czterech sprawców masakry do jakiej doszło dnia 1 maja na Sycylii. Są nimi właściciele ziemscy **Giuseppe Troia** i **Salvatore Romano** oraz rolnicy **Elito Marino** i **Pietro Tricari**, pracujący dla Troi. Wszyscy czterej zostali rozpoznani przez naocznych świadków. Są oni znanymi członkami miejscowej partii liberalnej — kwalifikowanej z ramienia wielkich obszarników sycylijskich.

Komu zależy na wywołaniu rozruchów w Indiach?

BOMBAY, środa.
Przewodniczący Wschodnioindyjskiego Kongresu Związków Zawodowych **S. A. DANGE** oświadczył, że w najbliższym czasie należy oczekiwać w Indiach poważnej fali zamieszek i kłopotów robotniczych i chłopów.

Dange przewiduje, że konflikty te wzorować się będą na rozruchach, które miały miejsce w Indiach w roku ubiegłym najbardziej krwawych w historii Indii, oraz na powszechnych strajkach, w których brały udział niespokojne rzesze robotników.

W wielu wypadkach konflikty te były świadomie wywołane, celem skierowania istniejącego niezadowolenia na tory własni religijnych.

W Capore, gdzie w styczniu miał miejsce wielki strajk, właściciele fabryk robili wiele wysiłków zmierzających do poróżnienia Hindusów i mahometan, by zająć wzajemnym zwalczaniem się zapomnieć o żądaniach podwyżki płac.

W Pendżabie, gdzie subażali chłopów po raz pierwszy w historii wysunęli żądania, zdarzyły się wypadki, że mahometanscy obszarnicy podburzali tłumy swych współwyznawców do atakowania i grabieży wsi hinduskich i sików, w nadziei, że zaspokojeni łupem przestaną się domagać zmniejszenia rent dzierżawnych.

Zorganizowany świat pracy z tradycją wspólnej pracy w fabrykach i wspólnej walki o polepszenie warunków bytu, najsukuteczniej oparł się wicherzom reakcji. W Lahore — ośrodku dla muzułmanów i Hindusów istniejące od 5 lat oddzielnie, połączyły się w obawie, by różnice religijne nie uniemożliwiły im ożymiania podwyżek o które walczą.

Lord Mountbatten konferuje w Londynie...

LONDYN, 21. 5. PAP. Wicekról Indii admirał Mountbatten, który przybył do Londynu, prowadził rozmowy z czynnikami rządowymi w sprawie szczegółów brytyjskiego planu, przekazania rządów narodowi indyjskiemu. Wicekról po powrocie do Indii przedłoży plan rządu brytyjskiego Radzie Przywódców Indyjskich Partii Politycznych, która ma się zebrać w dniu 2 czerwca.

...a w Kalkucie policja strzela do Hindusów i muzułmanów

Dienniki donoszą tymczasem o dalszych zaburzeniach w Lahore i w Kalkucie. W Kalkucie policja dwukrotnie użyła broni w czasie starcia pomiędzy Hindusami a muzułmanami, przy czym 5 osób zginęło od kul policjantów, a kilkanaście osób odniosło rany.

LONDYN
Prasa donosi, że rząd Pendżabu ogłosił komunikat w sprawie sytuacji w kraju. W Lahore trwają od trzech dni pożary. Są zabici i ranni.

Przegląd prasy zagranicznej

ZSRR
EDDY GILMORE, szef biura Associated Press w Moskwie pisze na łamach amerykańskiego dziennika „New York Herald Tribune” wydanego w Paryżu.

„W Związku Radzieckim panuje powszechne przekonanie, że w bliskiej przyszłości nie będzie wojny i nie myśla o niej. Czynniki natomiast wzrost nadludzkie wysiłki, aby głębokość swoją zniszczoną ożymać w dalszym ciągu mied przeprowadzić swój obywatelski plan budowania państwa socjalistycznego w Związku Radzieckim.

Rosjanie są pewni, że w wielu częściach świata, a przede wszystkim w Stanach Zjednoczonych, istnieje wpływowe grupy ludzi, którzy w Związku Radzieckim widzą stałą groźbę dla swoich egoistycznych planów, i chętni by nowej wojny.

Do wojny jednak nie dojdzie, ponieważ narody świata nie chcą wojny. Rosjanie wierzą, że pokojowa „wola narodu weźmie górę nad agresywnymi planami kół reakcyjnych”.

Indie
PETER ZINKIN polityczny korespondent komunistyczny „Daily Worker” omawia plany rządu angielskiego w stosunku do Indii.

„Wydaje się, że rząd brytyjski zaprobował plan podziału Indii oraz że przyjął wielokrotnie lorda Mountbattena do Londynu na cel przyspieszenia wykonania tego planu.

Kiedy ten sam plan podziału został wysunięty przez miast brytyjską w roku ubiegłym, koła polityczne przewidywały, że jego wykonanie lub sam zamiar jego wykonania wywoła krwawe rozruchy w Indiach. Obecna sytuacja w Indiach potwierdza słuszność tych przypuszczeń.

Celem tego planu jest uniemożliwienie narodowi indyjskiemu wypracowania konstytucji dla niepodległych Indii.

Rząd brytyjski...zadecydował już o przyznaniu autonomii państwowkom księstwu indyjskim. Teraz prowincje jak Bengalia mają być podzielone niezmierzając granic religijnych tak, że zamiast jednych Indii będzie szereg małych okęgów nie mających większych perspektyw rozwoju.

Wszystko to po to, by dać rządowi brytyjskiemu powód dla utrzymania rządów silnej ręki i nie oddania w ręce Indian kierownictwa spraw zagranicznych i obrony narodowej.

O przedłużeniu traktatu Rokowania anglo-radzieckie

LONDYN, środa
Jak donosi agencja Reutersa z źródeł miarodajnych odbyła się w końcu ubiegłego tygodnia dalsza rozmowa między radzieckim wiceministrem spraw zagranicznych **WYSZYNSKIM** i ambasadorem brytyjskim w Moskwie **PETERSONEM**, pozostającą w związku z rokowaniami o rewizję traktatu anglo-radzieckiego. Obie strony rozważają w dalszym ciągu wzajemne projekty zrewidowania traktatu z roku 1942 i przedłużenia czasu jego trwania z lat 20 do 50.

Korespondenci dyplomatyczni przypuszczają, że traktat ten opiera się będzie na tych samych zasadach, na jakich się opiera traktat zawarty w Dunkierze między Francją a W. Brytanią.

Z włoskiego ruchu zawodowego

RYM, środa
W czerwcu, obradować będzie we Florencji pierwszy narodowy kongres włoskich związków zawodowych, które liczą obecnie ponad 6 milionów członków z czego 1.200 tysięcy stanowią rolnicy. W kongresie weźmie udział 1.500 delegatów.

LEON BLUM

AVERELL HARRIMAN

MARSHALL

PIERWSZA PRZYCZYNA Za Odra...

Przemawiając na III Konferencji Wzajemnej Organizacji Pracy, Min. Mince wskazał, jako pierwszą przyczynę wzrostu cen, uciążliwość się kapitalizmu spekulacyjnego od opodatkowania. Speculacyjny kapitalizm powstał w drodze różnych nielegalnych machinacji, wykorzystywania różnic cen, celowych panicznych pól i nie uznajemy żadnych przesłanek prawnych lub moralnych na drodze do szybkiego nadmieru zarobku, wzbijanie wybitnie na nasze życie gospodarcze. Używamy transakcji tego kapitalizmu przed władzą skarbową, w celu przyczynia niepowetowane szkody Skarbowi Państwa.

Jest rzeczą jasną, że kapitalizm spekulacyjny roznosi na skutek nielegalnych działań zarobków i nie będąc należycie opodatkowany, nabiera coraz większej siły nabywczej, coraz więcej kupuje i coraz więcej zarabia. Nie znajdując na swojej drodze należytego oporu, kapitalizm ten stale rośnie i stanowi niebezpieczne, destrukcyjne zjawisko w naszej gospodarce.

Wykupując środki konsumcyjne i sprzedając je, wpływa on na podwyższenie cen i jest jaskrawym przykładem się w oczy przykładem nielegalnego podziału dochodu społecznego. Speculanci wydają na swoje potrzeby dziesiątki sumy przewyższające nieraz kilkumiesięczny zarobek człowieka pracy.

Delegat Związku Kupców będąc u min. Mince przyznał, że zaledwie 30 proc. dochodów z handlu jest opodatkowane.

Jedni uważają, że średni obrót skromnego kupa wynosi milion złotych miesięcznie, to są wielki przy marży 25 proc., zarabia on 250 tys. zł. miesięcznie. Płacąc podatek tylko z 30 proc. dochodu, tj. z 80 tys. złotych, a 170 tys. zł. ukrywając przed władzą podatkową, zarabia on tak, że może sobie pozwolić na najbardziej ekstrawaganckie zachcianki. A przecież obrót wielkością sklepów jest dużo większy, a marża z zarobkowa dochodzi do 200 proc. Duża transakcja odbywa się w ogóle nielegalnie i wynika się spod kontroli władz skarbowych.

Jasne staje się wtedy słowa min. Mince:

"Jedną z przyczyn wzrostu cen jest nielegalny podział dochodu, nie ma takiej produkcji, takich fabryk, takich pól i takich stad, które by mogły starczyć na tę nadmierne, nieograniczone, rosnące się nabywczo kapitalizmu spekulacyjnego w wieloletnie. Taka jest — naszym zdaniem — pierwsza przyczyna fali spekulacji i fali wzrostu cen".

Min. może dłużej trwać wysięg produkcji ze spekulacyjnym kapitalizmem. Pierwszą przyczyną wzrostu cen, uciążliwość się spekulacji od opodatkowania i stosowanie nadmiernej marży zarobkowej, musimy jak najszybciej zlikwidować.

Należy tak zreorganizować wymiar i ściąganie podatków, aby kupiec nie zarabiał sum absolutnie niewspółmiernych do zarobków pracującego społeczeństwa. Musi również być należycie opodatkowana spekulacyjna część bogatej wsi.

W tym celu podatki muszą być właściwie wymierzone i całkowicie ściągane. Należy stworzyć społeczne instytucje kontroli wymiaru i ściągania podatków. Oddać demokracji uczciwi ludzie pracy, zasiadający w tych instytucjach, delegowani przez związki zawodowe, partie polityczne i organizacje społeczne, przypilnu-

dom za domem, mieszkanie za mieszkaniem.

Polska Partia Robotnicza jest inicjatorką walki o handel i o uregulowanie spraw podatkowych, które jest częścią tej walki. Do akcji normującej ściąganie podatków winni być masowo włączeni ci najlepsi członkowie naszej partii.

Działając z energią i zdecydowaniem, w ścisłej współpracy z przedstawicielami bratniej PPS, związków zawodowych i organizacji społecznych, uderzamy oni sytuację w dziedzinie podatkowej i usuną pierwszą przyczynę wzrostu cen — nadmierne się nabywczo spekulacyjnego kapitalizmu.

K. DANKOWSKI

Kierownikiem koncernu przemysłowego w Wuppertal. A przyjaciel jego

HANS ROCHE

fanatyczny hitlerowiec o brudnej i mrocznej przeszłości — jest kierownikiem koncernu Stinnesa.

A TERAZ SENSACJA

Uwaga! Podnosimy żelazną kurtynę amerykańskiego teatru wojny. Na scenie opasy kapitalista niemiecki Herr Berens, sam pan dyrektora Berens z „Kleindungskoncernu“.

AKT I

Herr Berens jest dyrektorem „Defaka Kleindungskoncernu“. Herr Berens popiera finansowo zbrodnie Hitlera. Herr Berens daje piękny przykład innym rekinom kapitalu i wstępuje do NSDAP.

AKT II

Berlin zajęty. Kapitulaacja. Herr Berens nie ucieka ani nie popełnia samobójstwa. Jest spokojny i przejętym, że kapitalistom nie grozi zrasła on ma stosunki w Ameryce.

AKT III

Herr Berens przed sądem denazifikacyjnym. Pachnący i pewny siebie.

Prokurator: Dlaczego wstąpił pan, szanowny panie dyrektore, do partii hitlerowskiej?

Herr Berens: Ponieważ w moim koncernie — szlachetni sądziwi — miał ogromne inwestycje kapitał amerykański. Wstąpiłem do NSDAP, ponieważ jako hitlerowiec mogłem uratować kapitał amerykański. I uratowałem!

Sąd denazifikacyjny uwolnił cały konwój od zarzutów pana dyrektora Berensa.

ŻELAZNA KURTyna

amerykańskiego lundarku denazifikacyjnego onego. Amerykanie w pierwszych rządach okupacji wytykano go przez siebie faszyzmowi brawom!

CHCEMY WRACAĆ DO POLSKI

Przedstawiciele Związków Kupców i Rzemieślników Polskich we Francji w Redakcji „Trybuny Robotniczej“

W dniu wczorajszym odwiedzili naszą Redakcję dwaj przedstawiciele Związku Rzemieślników i Kupców Polskich we Francji, ob. Drygałski, kierownik wydziału Polaków z Francji, oraz ob. Ciszewski, kupiec z Paryża. Obaj pochodzą z Zagłębia, obaj są powstancami śląskimi (ob. Drygałski należał do oddziału Walerusa i był uczestnikiem bitwy o Górę św. Anny). Obaj oni, jak i większość 300 przedstawicieli związku, którzy przybyli do Polski dla zwiedzenia Targów Poznańskich, należą do starej emigracji zarobkowej i od wielu lat zamieszkują we Francji. Obywatele Drygałski i Ciszewski są czynnymi działaczami Polonii francuskiej, współorganizatorami i członkami i Polskiej Armii, powstałej na terenie Francji w 1939 r. i uczestnikami francuskiego Ruchu Oporu. Znamy więc Francję, starą emigrację polską we Francji i nową emigrację powojenną.

Zaczynamy więc rozmowę od polskiej emigracji we Francji.

„Cała stara emigracja — mówi ob. Ciszewski — tęskni na krajem i pragnie wrócić. Na przeszłość stoją jednak różne trudności. Po pierwsze, rząd francuski niechętnie wypuszcza ostatnich od lat we Francji Polaków, ale tylko górników i rolników, a nie również rzemieślników i kupców. Mniej chętnie widzi ich w kraju, bo obawia się, że będą oni w stanie wywrzeć na politykę. Ludzie ci nie tylko sami nie chcą wrócić, ale również wszelkimi

sposobami usiłują tanich powstrzymać od powrotu. Uporczywa propaganda robi swoje, nawet wśród ludzi krytycznie myślących.

Ob. DRYGAŁSKI RAJMUND WŁA DRYGAŁSKI, działacz Polonii francuskiej, współorganizator i żołnierz i Polskiej Armii we Francji z 1939 r. i uczestnik francuskiego Ruchu Oporu.

„Jedźcie, jedźcie, a nie wróćcie. Odbiora wam wszystko na granicy. Polska to siedemnaście republik. Kupcy i rzemieślnicy nie mają czego szukać w Polsce” — głosiła propaganda „londyńska”. Nie daliśmy się jednak oszukać. Chcieliśmy sami zobaczyć, jak wygląda w Polsce. Niektórzy ostrzegali, że w ostatniej chwili zrezygnowali z zabrania podatków dla swoich rodzin w Polsce i nie mogą tego teraz odstąpić, bo przecież każdy z nas mógł przynieść z sobą cały wagon towaru. To było pierwsze odurzenie z granic. Za nim poszły dalsze. We wszystkich urzędach i instytucjach przybywających nas nader uprzejmie i zyczliwie, niedaleko ani śladu owej siedemnastej republiki. Byliśmy po prostu zdumieni, kiedy i mój mały domach powiewały narodowe flagi biało-czerwone. We Francji tego nie ma.

A dlaczego obywateli dopiero teraz przyjeżdżali do Polski? Reakcyjna emigracja ma swoje stosunki i cynizm. Niemalże wszystkie trudności w uzyskaniu wizy francuskiej i amerykańskiej, w organizowaniu transportu wyjeżdżali. Trudności te zdołaliśmy ostatecznie pokonać dzięki energicznej pomocy pol-

skiego konsula generalnego w Paryżu, ob. Piętki. Ale przed samym odjazdem na dworzec czekała nas jeszcze jedna przeszkoda. Kiedy nasza grupa przybyła do zarezerwowanych dla nas wagonów, okazało się, że wszystkie miejsca były zajęte. Zrobiło się niemiłe zamieszanie. Wyglądało na to, że część z nas przynajmniej będzie musiała pozostać. Dopiero w ostatniej chwili przed ruszeniem pociągu „okupano” a-puśli wagony, umożliwiając nam zajęcie naszych miejsc. Byli to po prostu ludzie nasi, którzy w ten sposób mieli uświadomić nasz wyjazd do Polski.

Czy panowie odnieśliście jakieś korzyści z odwiedzania Targów Poznańskich?

Zawarliśmy szereg transakcji. Widzimy, że możliwości we wzajemnych stosunkach handlowych polsko-francuskich, ale chcieliśmy przede wszystkim wrócić do kraju. Przekonał się, że uczciwa inicjatywa przywódcy ma duże możliwości. Trudność polega na tym, że jak dotychczas nie możemy wywieźć z Francji naszych kapitałów, względnie urządzeń, a przecież nie chcieliśmy powołać tam całego naszego dorobku, tym bardziej, że przyjeżdżali się Polacy. Z Katowic udaliśmy się do Warszawy i będziemy się starać o interwencję Rządu Polskiego w kierunku zwolnienia naszego mienia we Francji. Jeżeli interwencja ta odniesie skutek, to duża część 15-tygodniowej pracy polskich rzemieślników i kupców we Francji wróci w krótkim czasie do Polski.

Gdy tylko powrócimy do Francji, otworzymy naszym redaktorom i wszystkim kłomstwu węgier propagandy. Spodziewamy się, że nasze głosy, jako ludzi zupełnie niezależnych, odnieść będą poważny skutek, chociaż — dodaje z uśmiechem ob. Drygałski — można przewidzieć, że nie zostaną również znane nam dobrze głosy: „Tak mówią, ale tam w Polsce praktycznie”, „Gdyby nie ta propaganda, to cała stara emigracja wróciłaby już dawno do kraju. Wszyscy tęsknią za Polską, wszyscy chcą się z nią związać”. Będziemy tego jest, że każda akcja na rzecz pomocy dla kraju znajduje żywy odzew we wszystkich polskich środowiskach we Francji, nawet w tych, na które wywierają jeszcze swój wpływ elementy reakcyjne.

A doświadczenia udają się w Katowice?

Pojedziemy najpierw do Warszawy, a potem na Ziemię Odzyskaną. Chcemy zobaczyć sami, zobaczyć, aby naszym rodakom zdołać jak najdokładnie sprawę o Polsce na podstawie własnych obserwacji.

Żegnamy naszych gości, którzy obiecają po powrocie do Francji przetranszować nam prasę miejscową, odzwierciedlającą wrażenia, jakie wywarły na nich Polacy, tych, którzy zdrowo, cało i z entuzjazmem powrócili spoza „żelaznej kurtyny“.

A doświadczenia udają się w Katowice?

Pojedziemy najpierw do Warszawy, a potem na Ziemię Odzyskaną. Chcemy zobaczyć sami, zobaczyć, aby naszym rodakom zdołać jak najdokładnie sprawę o Polsce na podstawie własnych obserwacji.

Żegnamy naszych gości, którzy obiecają po powrocie do Francji przetranszować nam prasę miejscową, odzwierciedlającą wrażenia, jakie wywarły na nich Polacy, tych, którzy zdrowo, cało i z entuzjazmem powrócili spoza „żelaznej kurtyny“.

W strefie amerykańskiej.

Dr. BALHAUSEN

Był zagranicznym awanturnikiem i członkiem partii hitlerowskiej. Kim jest dzisiaj?

Naczelnikiem Izby Przemysłowo-Handlowej w Brunszwicku.

BYŁ LEUBERT

Był Standartenführerem SA, był sekretarzem sądu SA, był kierownikiem przemysłu wojennego.

Dzisiaj jest naczelnym dyrektorem „Railway Stock Company” w Hamburgu.

ERNST HELMUTH WITTE

Był kierownikiem przemysłu wojennego. Był wysokim urzędnikiem ministerstwa gospodarki. Kim jest dzisiaj?

Zamość

Na ostatnim posiedzeniu M.R.N. Zamość, zatwierdzony został budżet miasta. Z różnych powodów na specjalną uwagę zasługują wstawienie do budżetu sumy 80 tys. zł. na świadczenia dla dorosłych, która jest najniższą uczelnią Zamościa.

Ob. DRYGAŁSKI RAJMUND WŁA DRYGAŁSKI, działacz Polonii francuskiej, współorganizator i żołnierz i Polskiej Armii we Francji z 1939 r. i uczestnik francuskiego Ruchu Oporu.

Na drodze do założeń przyjaźni polsko-czechosłowackiej

Pisarze czechosłowaccy w Polsce

Dokonała F. Halasa komandora orderu Polonia Restituta

Przybyła do stolicy delegacja pisarzy czechosłowackich, zwiędła wczoraj rano miasto, m. in. ruiny dzielnicy żydowskiej i Stare Miasto. W godzinach wieczornych goście czekali w hotelu w Muzeum Narodowym na wieczorne muzyki i poezji, urządzony z tym wyjątkiem co, wbrew oczekiwaniom, nie było. Władze polskie, wackiej orsz. Zaw. Literatów Polskich, na wieczór ten przybył Marsz. Sejmu Wł. Kowalski, minister kultury i sztuki A. Dybowski, minister Raymowski i inni członkowie Rządu, ambasador Czechosłowacji Hejtral i inni zaproszeni goście ze sfery literackiej i kulturalnej.

Przybyłych powitał dyr. Muzeum S. Lorentz, zaznaczając, że przyjazd pisarzy czechosłowackich jest dla nas ogniwem przyjaźni polsko-czechosłowackiej i polsko-czechosłowackiej.

Program koncertu wypełniły utwory muzyki i poezji polskiej (Chopin, Myślicki, Żurek, Norwid, Miłosz) oraz czechosłowackiej (Dvořák i Smetana). Z recytowanymi utworami piękny i mieny w wyrazie wiersz F. Halasa — naszego obecnego gościa — „Pieśń o wyzwoleniu” doskonale wypowiedziany przez M. Wyrzykowskiego, przyjeździe został przez zebrań publiczność niezwykle gorącymi oklaskami.

Po koncercie odbyło się w sali „gątyckiej” Muzeum przyjęcie „à la fourchette” podczas którego minister kultury i sztuki S. Dybowski, awansując się do gości czechosłowackich, powiedział:

„Nasze obecne Rząd demokratyczny przeprowadził kasację, która jako jedna z pierwszych zadań w polityce zagranicznej — zasadę współpracy z sąsiadami słowiańskimi, a bratnim narodem Czechosłowackim, Rząd nasz uważa za najważniejszą, w której woli ludu polskiego, fatalnie zacięła nad okresem przedwojennym. Moment ważnego przyjazdu do Polski — mówił minister — zbliża się, drodzy goście, a radość dla nas datą ratyfikowania przez parlament Republiki Czechosłowackiej paktu o przyjaźni i współpracy z Polską. Żywa i rzeczywista współpraca kulturalna polsko-czechosłowacka wyraża się już obecnie w całym szeregu poważnych przedsięwzięć. Sądę, że i w waszej wizyta nie ograniczy się do jednego tylko odwołania do sprawy artystycznej, lecz — mam nadzieję — obejmie całość współczesnego życia w Polsce“.

Po min. Dybowskiem zabrali głos S. Zółkiewski w im. Zaw. Literatów Pol., podkreślając znaczenie zbliżenia narodów słowiańskich i wpływ jaki na zbliżenie to miało literatura.

Na przemówienie to odpowiedział członkiem delegacji pisarzy czechosłowackich p. Pulmąnowa, dziękując z całego serca za wyrażenie przyjaźni zgłaszane w Polsce pisarzom czechosłowackim.

W pierwszym dniu pobytu w Warszawie autorka była wstrząśnięta zniszczeniami stolicy polskiej, równocześnie jednak wzbudziła w niej niepokój podziw i energię i zapał z jakim ludność Warszawy odbudowuje swe ukośnione miasto.

Na zebraniu zabierali głos jeszcze paru mówców, podkreślając znaczenie zbliżenia polsko-czechosłowackiego.

Członkowie bawiący w War-

PRZEGLĄD PRASY KRAJOWEJ

Po przemówieniu min. Mince

Po przemówieniu min. Mince, który przedstawił program PPR w sprawie walki o ujednolicenie handlu, prasa poświęca temu zagadnieniu wiele uwagi i miejsca. Poza artykułem w „Robotniku”, odpowiedź na który zamieściliśmy we wczorajszym numerze „Trybuny Robotniczej”, inne gazety również analizują program działania przedstawiony przez tow. Mince w imieniu PPR.

„Życie Warszawy” w artykule p.t. „Skuteczny program”, po krótkim streszczeniu referatu tow. Mince, konkluduje:

Przemówienie min. Mince zawiera wiele nie tylko diagnozę stanu chorobowego naszego organizmu gospodarczego, ale też ustala jego kurację.

Jestli chcemy, aby ta choroba i dokuczliwa choroba, jaka jest dla świata pracy droższymi i spekulacją, ustąpiła, musimy jak najszybciej zrehabilitować się na zalecenia kuracji. Musi się ona niekiedy wydawać zbyt drastyczna i daleką, ale nie poddając się, nie możemy sobie nie pomóc. Gdyż są, które trawi nasze siły, musimy być szybkimi i całkowicie usunąć. W przeciwnym razie ponownie się ona będzie w różnym postaciach i atakować stale naszą stronę naszego życia.

Wydźwięk „Życie Warszawy” przynosi sprawozdanie z posiedzenia zarządu „Społem” gdzie prezes „Społem” tow. Żepkowski polemizował z zarzutami wysuniętymi przez tow. Mince pod adresem spółdzielczości. Wynikami pracy spółdzielczości zajmuje się „Rzeczpospolita”, w artykule p.t. „Czy to jest spółdzielczość?” czytamy m. in.: Nie dziwnie, że w dyskusji w sprawie droższymi zachęcał tak mocno o spółdzielczość, jej przebieg wadliwym jest konstruktywne zwalczanie spekulacji i nadmierne koszty pośrednictwa. On niej należy wować część zasługi za sukcesy tej walki, nieufność: jak dotychczas, bardzo jeszcze skromne, ja też obciążają niepowodzenia.

Przechodząc do artykułu tow. Żepkowskiego („Robotnik” z 18. 5.) gazeta stwierdza że:

„Jestli chcemy, aby ta choroba i dokuczliwa choroba, jaka jest dla świata pracy droższymi i spekulacją, ustąpiła, musimy jak najszybciej zrehabilitować się na zalecenia kuracji. Musi się ona niekiedy wydawać zbyt drastyczna i daleką, ale nie poddając się, nie możemy sobie nie pomóc. Gdyż są, które trawi nasze siły, musimy być szybkimi i całkowicie usunąć. W przeciwnym razie ponownie się ona będzie w różnym postaciach i atakować stale naszą stronę naszego życia.”

Przyszłość Szczecina

Wicemin. Petruszewicz o porcie szczecińskim

Po zakończeniu obrad gospodarczych w Szczecinie wiceminister żegludgi Kazimierz Petruszewicz udzielił przedstawicielom PAP następujących informacji: „Konferencje jakie się toczyły w Szczecinie od 15 maja stanowią zakończenie wielomiesięcznych wysiłków i prac nad uruchomieniem portu szcze cińskiego.

Ministerstwo Żegludgi — mówi wiceminister — obecnie kieruje cały swój wysiłek i kładzie szczególny nacisk na Szczecin.

Dają się do tego, aby dać miastu wszystko co port będzie zdolny przeładować a poogładę kierować na Gdynię i Gdańsk. Oczywiście poogładę ta będzie znaczenie większa dla portów na wybrzeżu wschodnim od ilości przewidzianych dla Szczecina, a to ze względu na przeprowadzenie tam w g-koście dwuletnim inwestycji, która dały Gdyni i Gdańskowi odpowiednio możliwości przeładunkowe. Liczyliśmy, że w 1947-1948 r. będziemy musieli przelać do wózków wszystkich portach 17 mil. ton węgla. Na podstawie gruntownej analizy doszliśmy do wniosku że Szczecin przeładuje w 1949 r. 5 milionów ton węgla a Gdynia i Gdańsk — 19 milionów.

Do Gdyni Główny Wydział Okrętowy zapada ostateczna decyzja na podstawie której wyspa ta przeznaczona zostaje na bazę dla transportu obcego W związku z tym postanowiono jak najszybciej odhutować most kolejowy łączący Gdynię Wydział Okrętowy a nadbrzeżem „Rawa”.

Z kolei wiceminister Petruszewicz dał wyraz konieczności uzupełnienia kadry fachowców i pracowników dla obsługi portu go w krótkim czasie będzie realizowane.

W odniesieniu do zagadnień rybołówstwa ob. wiceminister podkreślił że wyspa Łeśno jest całkowicie przeznaczona na bazę morską i już w bieżącym roku zaczyna przybywać do jej nadbrzeża trawlerzy z połowami morskimi. Nowemu wiceminister zakończył sprawozdaniem, że od nowego roku okrętowni będzie już otwarta w Szczecinie Państwowa Szkoła Morska. Szkołę morską będzie się odbywać w Gdyni i w Szczecinie Szkoła w Gdyni będzie miała dział menażery i Szkoła w Szczecinie przejmie rolę nawigacji. W związku z tym od września portem naszym będzie Szczecin.

Wicemin. Petruszewicz o porcie szczecińskim

„Jestli chcemy, aby ta choroba i dokuczliwa choroba, jaka jest dla świata pracy droższymi i spekulacją, ustąpiła, musimy jak najszybciej zrehabilitować się na zalecenia kuracji. Musi się ona niekiedy wydawać zbyt drastyczna i daleką, ale nie poddając się, nie możemy sobie nie pomóc. Gdyż są, które trawi nasze siły, musimy być szybkimi i całkowicie usunąć. W przeciwnym razie ponownie się ona będzie w różnym postaciach i atakować stale naszą stronę naszego życia.”

Wicemin. Petruszewicz o porcie szczecińskim

Wicemin. Petruszewicz o porcie szczecińskim

Wicemin. Petruszewicz o porcie szczecińskim

Konferencje wojewódzkich organizacji PPR ŚRODKI LIKWIDACJI podziemia gospodarczego

III Konferencja Warszawskiej Organizacji PPR

Drugi dzień obrad rozpoczął się referatem organizacyjnym sekretarza K. W. tow. Albrechta. W przemówieniu swym tow. Albrecht dał ocenę rocznej działalności warszawskiej organizacji partyjnej i jej zadań na przyszłość. Podkreślił on rolę Partii w referendum i w wyborach.

Jeżeli w akcji referendum brało udział 7 tysięcy członków Partii t. zn. jedna trzecia ówczesnego stanu liczebnego Partii, to kampanię wyborczą przeprowadziło 18 tys. peeperów t. zn. dwie trzecie stanu Partii ze stycznia 1947 r.

Poważnym dorobkiem w dzie dziejów jednolitego frontu było zorganizowanie ponad 550 otwartych zebrań wspólnie z PPS.

Warszawska organizacja partyjna odegrała wielką rolę w pracach Nadzwyczajnej Komisji Mieszkaniowej, która dostarczyła ponad 2.400 mieszkań. W ciągu roku od dnia drugiej konferencji warszawskiej Partia wzrosła w wielką siłę ponad 40 tys. członków.

Trzeba stwierdzić, że Partia rosła na bazie szerokiego kontaktu z masami, na bazie politycznego aktywizowania mas, wychowując coraz nowe szeregi aktywów partyjnych.

Następnie mówca omawia sprawę ideologicznego wychowania kadr, zagadnienie dyscypliny partyjnej, zagadnienie młodzieżowe, oraz nakreśla zadania na przyszłość. W pierwszej linii wskazuje on konieczność pogłębienia jednolitego frontu, podniesienia poziomu ideologicznego członków Partii, podniesienia dyscypliny i bardziej sprężyste najeście organizacyjne potężnej masy członkowskiej przez ożywienie działalności obwodowych trójek partyjnych i dziesiętników partyjnych oraz mobilizacji sił Partii na odcinku walki ze spekulacją.

Przez dyskusję w drugim dniu obrad, w której brało udział kilkudziesięciu mówców, przebiegała troska o właściwe rozwiązanie stojących przed nami zadań politycznych i gospodarczych. Szereg zetemówców poruszał palące zagadnienie pracy wśród młodzieży; tow. Skaliczka i Majewski — najbliższe zadania organizacyjne. Tow. Grudziński mówił o gotowości ORMO do walki ze spekulacją. Dyr. Dep. Min. Oświaty, tow. Kormanowa zaapelowała do zebranych o zwiększenie zainteresowania zagadnieniami szkolnictwa poprzez uczestniczenie w egzaminach dojrzałości na terenie szkół średnich i w komitetach rodzicielskich na terenie szkół podstawowych.

W podsumowaniu dyskusji tow. Albrecht dał odpowiedź na poruszone przez poszczególnych towarzyszy zagadnienia, podkreślając podniesienie poziomu dyskusji w porównaniu z rokiem ubiegłym. Tow. Albrecht podkreślił konieczność zachowania skromności w życiu codziennym członków naszej partii. Po uchwaleniu rezolucji politycznej i organizacyjnej i wyborze nowych władz partyjnych, konferencja została zamknięta uroczystym odpisaniem „Międzynarodówki”.

II Wojewódzka Konferencja PPR w Gdańsku

W dniu 17 bm. rozpoczęły się w Gdańsku obrady drugiej wojewódzkiej konferencji Polskiej Partii Robotniczej.

W konferencji wziął udział członek KC PPR i przewodniczący klubu poselskiego tow. Zenon Kliszko.

Po odczytaniu listy zawierającej 17 nazwisk członków partii, poległych w walce o demokrację na terenie województwa gdańskiego, zebrani uczcili ich pamięć jednominutowym milczeniem.

Po powołaniu prezydium zjazdu z prezydentem miasta Elbłęga Skarżyńskim na czele, zabrał głos przewodniczący WRN tow. Duda-Drzewierz — członek PPS. Żegnał on opuszczającego Wybrzeże sekretarza WK PPR tow. Dworakowskiego, któremu zebrani zgłoszili owoce. Mówca stwierdził, że tow. Dworakowski w znacznym stopniu przyczynił się do tego, iż PPR na terenie woj. gdańskiego stoi na wysokości swego zadania. Jako gospodarz ziemi gdańskiej witaj zjazd wojewodów inż. Żralet.

W imieniu czerdzonej marynarki wojennej wygłosił przemówienie admirał Steyer, stwierdzając, że marynarka wojenna ma wielkie zobowiązania wobec PPR.

Następnie mówca gen. Duszyński był dowódcą Gwardii Ludowej Warszawa - Południe, uwypukił zasługi PPR w dziedzinie organizowania Wojska Polskiego.

Z kolei powitał zjazd sekretarz PPS tow. Domański, wznosząc na zakończenie okrzyk na cześć jednolitej klasy robotniczej, podchwycony przez całą salę.

Po szeregu dalszych przemówień powitalnych nastąpił referat sprawozdawczy, w którym sekretarz Komitetu Wojewódzkiego tow. Dworakowski omówił zadania, jakie stały przed organizacją partyjną Wybrzeża w okresie sprawozdawczym.

Mówca stwierdził, że pogłębienie jednolitego frontu obu partii robotniczych, pozostaje ciągle naczelnym zadaniem Partii.

Liczba członków Partii wzrosła w okresie sprawozdawczym przeszło trzy i pół raza. Na czoło wysunęły się: Gdynia, Gdańsk i Elbląg. Zdrowym objawem jest znaczny wzrost Partii w ośrodkach przemysłowych. 70 proc. stanowią liczebnie organizacje wojewódzkiej stanowią robotnicy.

Udział kobiet w szeregach PPR wzrósł prawie o 20 proc.

Zatrzymując się dłużej nad zagadnieniami gospodarczymi, tow.

Dworakowski podkreślił, że najważniejszym miernikiem pracy PPR na Wybrzeżu jest praktyczne rozwiązanie zagadnień morskich, decydujących na tym terenie.

Poważny kryzys w żegludze, wywołany tegorocznym zamrożeniem portów, zdołała załagodzić gdynska organizacja partyjna, mobilizując dodatkowe siły robotnicze do pracy przeładunkowej i redukując tym samym do minimum straty w porcie.

W drugim dniu obrad konferencji referat polityczny wygłosił członek KC PPR i przewodniczący Klubu Poselskiego tow. Zenon Kliszko. Po udzieleniu absolutorium dotychczasowym władzom Komitetu Wojewódzkiego i komisji rewizyjnej, wybrano nowy Komitet Wojewódzki.

Zakończenie obrad Trzeciej Konferencji Wojewódzkiej PPR w Łodzi

Drugi dzień obrad Wojewódzkiej Konferencji PPR w Łodzi zakończył referat polityczny wygłoszony przez sekretarza Komitetu Wojewódzkiego posła Mariana Minora, który omówił dotychczasowe osiągnięcia Partii na tym terenie oraz istniejące braki i najwzględniejsze potrzeby.

Po referacie pos. Minora wy-

wiązała się kilkugodzinna dyskusja, w której wzięło udział ponad 40 delegatów.

Przemówienia delegatów nacechowane były głęboką troską o byt warstw pracujących wsi i miast, szeroko omawiano kwestię pogłębienia jednolitej partii robotniczej i sojuszu robotniczo-chłopskiego. Wyniki przeprowadzonej dyskusji podsumował uczestniczący w konferencji przedstawiciel Komitetu Centralnego PPR tow. Berman.

III Wojewódzka Konferencja PPR w Rzeszowie

Trzecia doroczna Wojewódzka Konferencja Polskiej Partii Robotniczej w Rzeszowie zgromadziła 360 delegatów z komitetów powiatowych. Konferencja miała pierwszy sekretarz Wojewódzkiego Komitetu PPR tow. Kalnowski, a witali ją przedstawiciele partii zablokowanych, związków zawodowych i Samopomocy Chłopskiej. Na obrady przybyli z Warszawy członkowie Komitetu Centralnego PPR tow. Kozłowski i Chechowski. W okresie sprawozdawczym Polska Partia Robotnicza w Rzeszowskim wzrosła trzykrotnie, na terenie wsi zmalała się w jej szeregach 7,5 tys. chłopów.

Elementy spekulacyjne w celu podtrzymania w społeczeństwie nastrojów sprzyjających ich szkodliwej działalności, starają się drogą różnych plotek o wytworzenie psychozy inflacyjnej. Psychoza ta oddziaływała na bardziej pochliwe jednostki, które gromadzą posiadane fundusze przez zaopatrywanie się na drodze nielegalnej w obce dewizy, albo czynią nadmierne zakupy towarowe, albo sami uprawiają nielegalny handel. Psychoza inflacyjna jest jedną z przyczyn istnienia dotychczas w naszym kraju podziemia gospodarczego, o potrzebie likwidacji, którego wypowiadała się ostatnio zdecydowanie nasza partia.

Likwidacja podziemia gospodarczego

Likwidacja podziemia gospodarczego wpłynie ożywczo na legalny sektor prywatny który łatwo poddaje się nastrojom paniki dezorganizującej jego funkcje społeczne, chociażby przez wzrost nieuzasadnionych tendencji zwyczajowych. Likwidacja podziemia gospodarczego udrożni również stosunek społeczeństwa do naszej waluty, charakteryzujący się często nieuzasadnioną nieufnością i bojaźliwością. Chociaż ostatnio znów, w czasie debaty nad budżetem Mi-

nisterstwa Skarbu na sejmowej Komisji Skarbowo-Budżetowej wiceminister Droźniak stwierdził, że Rząd prowadzi politykę, która stabilizuje wartość naszego pieniądza. Minister skarbu tow. Dąbrowski na tej samej komisji zakomunikował, że w Ministerstwie Skarbu prowadzone są prace nad szeregiem dekretów mających stworzyć nowy system finansowy.

Prace Rządu zmierzają do wytworzenia takich warunków, które raz na zawsze rozwijają inflację, nastroje i umocnią wiarę naszego społeczeństwa we własną walutę, której siła nabywcza wzrastać będzie w miarę wzrostu produkcji i wydajności pracy i w miarę usuwania z naszego życia gospodarczego wszystkich szkodliwych elementów spekulacyjnych, będących głównym wrogiem naszego pieniądza.

Droga prowadząca do likwidacji warstwy spekulacyjnej została ostatnio wyraźnie określona przez ministra przemysłu i handlu tow. Mincę. Jej główne etapy to: przede wszystkim reorganizacja systemu podatkowego, aby nie było w Polsce kapitałów wyciekających się spod kontroli społecznej i nie współpracujących z aparatem gospodarczym Państwa lecz uprawiającym dzikie harce. Dotychczas struktura aparatu podatkowego doprowadziła między innymi do takiego zjawiska, że na przykład bardzo poważne źródło dochodu państwowego jakim powinien być podatek gruntowy w praktyce nie przynosił Państwu dochodów, znaczne sumy pieniężne pozostawały nadal na wsi co przyczyniło się do powstawania na wsi warstwy elementów spekulacyjnych, które dorobiły się na wysokich cenach artykułów rolniczych, niedostarczaniu kontyngentów i wynimowaniu się od płacenia podatków. Toteż Rząd w najbliższym czasie przystąpi do uregulowania podatku gruntowego. Minister Mincę, jako metodę uregulowania wskazał konieczność przekazania jego wymiaru i poboru aparatowi Ministerstwa Skarbu.

Łącznie z usprawnieniem systemu podatkowego, łącznie z prowadzeniem surowej kontroli płatności podatków i danin, łącznie z kontrolą cen w zespołach czynników działających na likwidacji źródeł spekulacji i podziemia gospodarczego zastosowania będzie również amnestia podatkowa. Droga zniesienia przymusu ujawniania źródeł pochodzenia kapitałów prywatnych amnestia ta pozwoli ujawnić się tym, pochliwym kapitalom prywatnym, które mogą być skierowane w łozysko pozytywnej działalności inwestycyjnej, a które obecnie kryją się i nie współdziałają w odbudowie naszej gospodarki narodowej. W ten sposób Państwo, wypowiedziawszy z jednej strony bezkompromisową walkę ze wszystkim szkodliwym, który dla własnych zysków walczył z naszym pieniądzem i utrudniał jego normalizację jednocześnie ułatwił pragnie sektorowi prywatnemu wejście na drogę normalnej działalności, która do statecznie wyjaśni i ustabilizuje rolę sektora prywatnego w naszym życiu gospodarczym.

Leszek Wyszacki

Z powrotem przez Malmö

Na południowym krańcu Szwecji

(Od specjalnego wysłannika „Trybuny Robotniczej“)

Jeszcze jedno spojrzenie z okna wagonu, na kolorowe światła Sztokholmu i pociąg już mknie ciemnym lasem.

Zostajemy z nawałem ciekawych przeżyć, obrazów i nieopowiedzianych w listach wrażeń. Tyle interesujących rzeczy nie zmieściło się w ramach korespondencji, a można jeszcze wiele powiedzieć np. o duńskich farmach, o zamku w Redensburgu,

Malmö — nowoczesny wielki teatr, mieszczący 1700 widzów.

zamku Kronberg, „Bramie Baltyku”, o rozmowach z ludźmi, krajobrazach, portach, cenach i obyczajach.

MALMÖ
Tymczasem rano znaleźliśmy się w Malmö, mieście wielkości Katowic, ale o innym zupełnie charakterze. Stąd niedaleko jest do Danii (do której zresztą miasto kiedyś należało) niedaleko i do Szwecji.

Miasto samo ładne, czyste, z

pięknym parkiem, portem, pełne magazynów, ale mimo, że należy do wielkich miast Szwecji, wyczuwa się, że to partykular.

Obszerny rynek z pomnikiem, znanego już nam, Karola XII i godny widzenia wspaniały nowoczesny teatr, z obrotową sceną, wspaniałym foyer i rozgrzadaną w miarę napływu publiczności widownią, właściwie zamyka ilustację godnych widzenia obiektów.

śno po polsku, w oczekiwaniu na przyjęcie, jakie nam zgotował Związek Dziennikarzy w Malmö. Wstaję na chwilę, by wstąpić do pobliskiego sklepu. Gdy wracam, widzę, że na ławce obok naszej towarzyszy sędzi jakis starszy człowiek o szczerzej, mocnej robotniczej twarzy. Widać, że się rozkręcił, mówi o polityce. Zresztą doskonale się w niej orientuje.

„Jestem robotnikiem, emerytem, jesteście w Szwecji pierwszy raz, może imponuje wam ten standard życiowy, ale gdybyście zajechali do północnej Szwecji tam jest inaczej. Gdy będziecie na przyjęciu, dziennikarze, liberałowie i socjal-demokraci będą chcieli przedstawić wam sytuację robotnika w lepszym świetle, niż to jest w rzeczywistości. Ja pracowałem 45 lat, jestem emerytem i w tym najbogatszym kraju świata dostaję 120 koron miesięcznie, to jest za mało aby żyć.

Gdy rozmawiamy dalej, okazuje się, że stary robotnik doskonale orientuje się w sprawach wewnętrznych Polski, trafnie i dosadnie ocenia politykę Anglosasów i w ogóle jest towarzyszem w całym tego słowa znaczeniu.

Rozmawiając, spostrzegam jakiegoś młodzieńca, który stoi przy słuchając się nam od dłuższego czasu i wreszcie decyduje się podejść do nas. „Ja chciałbym jechać do Polski” — mówi z namysłem, twierdząc skandynawskim akcentem.

Jak się okazuje, jest to student lektoratu polskiego, z pobliskiego uniwersytetu w Lund. Za chwilę siedzimy całą grupą na ławce w Malmö, gwarząc różnymi językami, słuchając prostych, jasnych słów, którymi porozumiają się i rozumieją prości ludzie całego świata.

NA POŁUDNIU SZWECJI

W Malmö, jak zresztą w całej Szwecji, przyjmują nas miło i przyjaźnie.

Po obiedzie zajeżdża wspaniały rozbrzmiewający radiową muzyką autobus, by zawieźć nas do Lund. Najpierw oglądamy imponujący nowoczesny teatr, a potem mknęmy prosta, jak strzała, drogą, koło soczystych łąk i niebieskiego jeziora. Lund, to znane uniwersyteckie miasteczko. Poznajemy tu lektora języka polskiego, Polaka i jego żonę Szwedkę, znającą dobrze język polski. Młody profesor opowiada nam po starożytnym, rzymskim kościele z XII wieku, sławnym na całą Skandynawię. Pokazuje katakumby, groby podziemne, ogromny zegar astronomiczny z górami na suarach rycezykami i oprowadza po uniwersyteckim obejściu.

Pod wieczór pedymy ta samą drogą do Malmö. Już za godzinę odjazd do Tralleborga. Jeszcze przechodzę w wieczornym blasku nad brzegiem kanału, ulicami rozświetlonego miasta, wspominając wszystkie ciekawe i miłe chwile

spędzone w tym dziwnym, zapożyczonym przez wojnę kraju, tak różnym od całej zniszczonej Europy, kraju, który nie zagnał od wieków burz, krwi i lęku, a bogacił się i kwitł w czasach, gdy świat krwawił i płonął.

Nad Malmö kwitły barwne neony, my myślimy o Polsce, którą znów zobaczymy za kilkanaście godzin; Polsce zniszczonej i zrujnowanej, gdzie dalej czeka nas twarda, owocna praca. I w

bytu odczuło się tę ogromną różnicę dwóch światów i prawdę o własnej ojczyźnie, zniszczonej, biednej, trudnej, ale budzącej się do nowego, innego życia.

Patrząc ze statku, oddalającego się z Tralleborgu na oddalającą się ziemię szwedzką, myślimy o niej z sympatią i wspominali wszystkie miłe chwile na niej spędzone, ale jednocześnie z radością oczekiwaliśmy szarych brzegów Polski.

Malmö — rynek. Na środku pomnik Karola XII, który swego czasu „gościł” w Polsce. Na prawo można zauważyć rzędy rowerów, pozostawionych na placu.

teł ostatniej chwili nagle przyszła tęsknota za tą zrujnowaną ojczyzną, za pracą, nerwowością, za tym mocnym rytmem polskiego życia, tak różnego od cichego stawku szwedzkiego bytowania.

Tam, na południu i wschodzie niedaleko za morzem, wre życie, odbudowa, twarde, ciężka praca, nowy rodzący się świat. Tu w tym cichym miasteczku szwedzkim, w ostatni wieczór po-

„Drottning Wiktorina” szła wprost na Gdynię wzdłuż wybrzeży Zachodniego Pomorza.

Każdy obrót śruby zbliżał nas do kraju, widmiejącego ciemną kresą na horyzoncie. To Polska, nowe, odzyskane wybrzeże zakreślone na szarym Bałtyku, szeroki, 500 kilometrowym łukiem.

LESZEK WYSZNACKI
(Następny reportaż: „Ciekawostki i anegdoty z podróży”)

Składki partyjne to fundament budżetu naszej partii

Na pierwszym zjeździe partyjnym wśród wielu domostwych uchwał o znaczeniu ogólnopartyjnym, powzięto również szereg ważnych uchwał wewnętrzno-partyjnych, organizacyjnych. Jedną z takich uchwał, która stała się statutowym obowiązkiem każdego członka Partii, jest uchwała dotycząca stałego, regularnego płacenia składek członkowskich.

Komitet Centralny naszej partii stwierdził jednak, że w czasie, jaki upłynął od powzięcia tej uchwały, do chwili obecnej, obowiązek ten jest mocno zaniedbywany przez poszczególne instancje partyjne.

Sprawa jest bardzo ważna. Systematyczne płacenie składek jest jednym z sprawdzianów dyscypliny partyjnej, nie mówiąc już o tym, że składki są fundamentem, na którym opiera się budżet naszej partii. Organizacje partyjne nie dość pilnowały regularnego płacenia składek przez członków Partii.

Biorąc pod uwagę zmianę warunków gospodarczych, KC na-

szej partii wprowadzić nowe taryfy składek przystosowane do tych warunków. W praktyce więc będą one niższe niż dotychczas.

Sprawne ściąganie i kontrola składek zapewniona zostanie przez wprowadzenie nowego systemu opłacania ich za pomocą znaczków składkowych.

Nowa taryfa składek partyjnych przedstawia się następująco:

Zarabiający:	zł. 10
do 6000 zł. mies.	10
od 6.001 do 8.000	15
od 8.001 do 10.000	25
od 10.001 do 15.000	55
od 15.001 do 20.000	100

zarabiający ponad 20.000 zł. miesięcznie — płacą w wysokości zadeklarowanej dobrowolnie, nie mniej jednak niż zł. 100.

Okólnik wydany przez KC naszej partii określa szczegółowo formy pobierania składek i ich wysokość przy dodatkach funkcyjnych i in.

Ściąganie składek partyjnych

kołach liczących mniej niż 20 członków należy powierzyć jednemu z odpowiedzialnych towarzyszy. Będzie on spełniał funkcję skarbnika. Skarbnik jest odpowiedzialny za przekazywanie składek do wyższych instancji partyjnych w terenie. Dużą pomoc oddać tutaj mogą dziesiętnicy, którzy ściągając będą składki w swoich dziesiętniach partyjnych.

Komitety powiatowe, miejskie, dzielnicowe i gminne, winny wyznaczyć spośród siebie jednego towarzysza, który będzie spełniał funkcję skarbnika. Jego obowiązkiem będzie stały nadzór i systematyczne odprowadzanie ściąganych składek do Komitetu Wojewódzkiego.

Składki partyjne muszą być uregulowane. Nie może być takiego towarzysza, który ma na swoim „koncie” dług partyjny. Niedocenianie ważnego obowiązku regularnego płacenia składek jest podważaniem i osłabianiem preżności, siły materialnej i samowystarczalności finansowej naszej partii.

Pod wieczór pedymy ta samą drogą do Malmö. Już za godzinę odjazd do Tralleborga. Jeszcze przechodzę w wieczornym blasku nad brzegiem kanału, ulicami rozświetlonego miasta, wspominając wszystkie ciekawe i miłe chwile

Komisja Prawnicza i Regulaminowa

W dniu 20 bm. obradowała sejmowa Komisja Prawnicza i Regulaminowa pod przewodnictwem wicemarszałka Sejmu Barcikowskiego. Rozpatrywane były sprawy następujące:

Dekret z dnia 23 marca 1947 r. o zmianie dekretu z dnia 28 czerwca 1946 r. o odpowiedzialności karnej za odstępowstwo od narodowości w czasie wojny 1939-45.

Sprawozdawcą był poseł Jarosław (PPS). Komisja przyjęła dekret bez zmian wraz z dezzyderatem sprawozdawcy treści następującej: sejmowa Komisja Prawnicza i Regulaminowa wzywa Ministerstwo Sprawiedliwości, aby jak najrychlej sporządowało sporządzenie aktów oskarżenia w sprawach karnych za odstępowstwo od narodowości w czasie wojny 1939-45 r.

Rozpatrywano następnie dekret z dnia 3 lutego 1947 r. o uznaniu ważności niektórych małżeństw i rozwodów obywateli polskich. Sprawozdawcą był poseł Jonski (SD). Nad de-

kretem tym rozwinęła się szeroka dyskusja. Dekret przyjęto, jednakże poseł Frankowski (Klub Katolicko Społeczny) ma wystąpić na plenum Sejmu o odrzucenie tego dekretu ze względów światopoglądowych i prawniczych. Trzecim punktem porządku dziennego był dekret z dnia 11 kwietnia 1947 r. o prawie karno-skarbowym. Sprawozdawcą był poseł Domiński (SP). Dekret ten przyjęto ze stał jednomyślnie.

W czasie dyskusji przedstawiciel Ministerstwa Skarbu oświadczył, że wiadomości, które ukazały się ostatnio w prasie o cleniu wszystkich paczek, na pływających z Ameryki do kraju, nie odpowiadają prawdzie.

Ostatnim punktem porządku dziennego Komisji było sprawozdanie posła Ludwika Affy (PPS) w sprawie dezerytacji sejmowej Komisji Oświatowej z dnia 29 marca 1947 r. domagającego się wyjaśnienia, czy odrębność b. województwa śląskiego została całkowicie zlikwidowana osobnym aktem prawnym.

Na komisji wyjaśniono, że sprawę odrębności b. województwa śląskiego, reguluje ustawa konstytucyjna z dnia 6 maja 1945 r. o zniesieniu statutu organizacyjnego woj. śląskiego. W myśl paragrafu 1 tej ustawy, uchyla się ustawę konstytucyjną z dnia 15 maja 1920 r. zawierającą statut organizacyjny woj. śląskiego a zatem istnieje akt prawny, który zlikwidował odrębność b. woj. śląskiego.

Co się tyczy likwidacji skarbu śląskiego, to sprawę tę reguluje art. 2 cytowanej ustawy. Na mocy ustępu 1-go tego przepisu Skarb Państwa objął zarząd nad majątkiem skarbu śląskiego. Natomiast sama likwidacja skarbu ma nastąpić na mocy rozporządzenia Rady Ministrów. Rada Ministrów podzielił skarb śląski pomiędzy Skarb Państwa a zwłazki samorządowe.

